

Pasi Hujasen lähettikirje 6/2023, 26.06.2023

Tulee nälkävuosi,

totesi eräs Skuoritsan seurakuntalainen. Hän oli ollut sairaalassa ja siihen aikaan oli yöpakkasia. Perunat olivat paleltuneet.

”Ehkä ne vielä nousevat uudelleen...”, hän toivoi.

Sama tilanne on ollut monella kylällä. Myös kurpitsat ja muutkin istutukset ovat kärsineet.

Kylmien öiden jälkeen tulivat kovat helteet. Ne lisäsivät ongelmia: jo valmiiksi maa oli kuiva – osalla kyliä ei ollut satanut kertaakaan koko toukokuussa – ja nyt se kuivui lisää. Osa pelloista on jo kylvetty toiseen kertaan.

Eräs seurakuntalainen kertoi, että perunat istutettiin kuukautta aikaisemmin, mutta mitään ei ollut vielä noussut. Kun hinnat ovat nousseet, monen eläke on liian pieni kaiken ruuan ostamiseen kaupasta. Eräs ystävä sanoi, että hän katsoo, missä on millaisiakin tarjouksia ja ostaa vain tarjousruokaa.

Pahasti kuivunut pelto Tuutarin kirkon lähellä

Hyvä, että Tuutarin kirkolla huoneessani on sähköpatteri – yhtenä yönä oli vain +2.4 astetta ja monella kylällä oli ollut pakkasta.

Edellisen kirjeen jälkeä tapahtunutta

1. Kiviä renkaissa
Kivi kengässä on ikävä, mutta myös kivet auton renkaissa ovat ikäviä.
Kerran ihmettelin, miksi renkaat pitävät niin kovaa ääntä. Katsoin kirkon pihalla ja useammasta renkaasta löytyi kivi urien väliin kiilautuneena. Yksi kivi oli jo kulunut melkoisesti.
Kun otin kivet pois, meno tuli taas hiljaisemmaksi.
2. Ukrainankielisiä radio-ohjelmia
Narvassa kuuluu venäjänkielinen kristillinen radio "Perheradio". Siellä tulee joka päivä myös ukrainankielistä ohjelmaa. Totesin, että en ymmärrä siitä oikeastaan mitään. Eräs tuttu sanoi, että ukraina ja venäjä ovat kuin suomi ja viro. Ei kyse ole siis eri murteista vaan kahdesta eri kielestä.
Toki ukrainalaiset ymmärtävät hyvin venäjää, siksi he eivät ole olleet halukkaita siirtymään Virosta Suomeen, vaikka mahdollisuutta tarjottiin heille.
3. Pellot keltaisina
Virossa oli paljon keltaisia peltoja. En tiedä, oliko kyseessä rypsi vai rapsi, mutta selvästi halutaan korvata auringonkukkaöljyä oman maan tuotteilla.
Kauniita pellot olivat. Ja paikka paikoin – sovhoosien perintönä – todella suuria, parhaimmillaan kilometrien pituisia.
4. Kummallinen vika printterissä
Tuutarin kirkolla oleva printerini lakkasi toimimasta. Tuli merkki, että väri on lopussa. Vaihdoin uuden, täyden värikasetin. Taas sama merkki. Kolmas kerta ja sama tarina. Neljäs kerta ja sama tarina.
Vein printterin huoltoon Puškiniin. He sanoivat, että eivät voi korjata printteriä, koska tuollaisia printtereitä ei ole myyty Venäjällä = ei löydy varaosia.
Vein printterin korjattavaksi Narvaan, Viroon. Vika oli kummallinen: noihin värikasetteihin pitää vaihtaa täyden yhteydessä mikrosiru – muuten tulee ilmoitus, että kasetti on tyhjä. Venäjällä olin täyttänyt jo monta kasettia ilman ongelmia. Alkuperäinen maksaa noin 80 euroa, täyttö noin 15 euroa.
Narvassa sain kuulla, että ongelma oli "aasialainen mikrosiru". Niitä on kahta mallia, eurooppalainen ja aasialainen. Kun olin ostanut printterin Suomesta, aasialainen siru ei toimi. Ostin heiltä 5 eurooppalaista sirua, toivottavasti nyt kaikki on kunnossa.
Lieneekö syy länsimaiden pakotteissa – aikaisemmin Venäjälläkin sai eurooppalaisia mikrosiruja.
5. Kolme neljästä
Pahimmillaan Tuutarissa oli kolme printteriä neljästä rikki. Onneksi tuo yksi pysyi kunnossa.
Sain korjattua ison väriprintterin ja nyt toivottavasti oma printterikin taas toimii.
6. Puškinissa mielenkiintoinen näyttely
Puškinin kirkon kellariin on tehty mielenkiintoinen näyttely, johon on kuvattu tapahtumia Jeesuksen elämästä, mm. ristiinnaulitseminen ja ylösnousemus.
Puškinissa toimii nyt Pyhän Annan kirkolta tulleita nuoria, jotka ovat innokkaita. Talvella kirkon pihalla oli luistinrata jne.
Ikävä kyllä Puškinin kirkko on hieman syrjässä eikä sen ohi kulje paljon ihmisiä.
7. Sakko pienempi kuin vakuutusmaksu
Kysyin rajalla virolaisilta (=venäläisiltä) autoilijoilta, paljonko vakuutusmaksu Venäjälle on.
"En ota vakuutusta. Sakko on pienempi, maksan sen!"
Ei oikein ole sisäistetty liikennevakuutuksen ideaa.
Suomen rajalla yllätyin, kun vakuutusta ei vaadittu tullikopilla, vaan sanottiin, että se on hyvä tehdä vähän matkan päässä olevalla toimistolla.
Epäilen, että pian poliisi alkaa kysellä vakuutusta pian rajan jälkeen.
8. Sokeriton cola
Kauppoihin on ilmestynyt sokerittomia cola-juomia.

Aikaisemmin usein sanottiin: ”Onhan siinä pakko olla sokeria, ei se muuten voi olla noin makeaa!”

9. Luetaan, niin kuin kirjoitetaan

Venäjässä pääsääntöisesti kirjaimet luetaan niin kuin ne kirjoitetaan. Vokaalien kohdalla on poikkeuksia: painoton o = a, painoton e = i jne. Eli pitää tietää, millä tavulla paino on – yleensä se on toisella tavulla. Eli moloko (maito) on malako, paino kolmannella tavulla.

Inkeriläisissä nimissä on joskus kummallisia muutoksia. Toikka ei olekaan Toikka vaan Toikko, painoton o = a.

Moni inkeriläinen on omaksunut suomen tyylin täydellisesti: luetaan aina niin kuin kirjoitetaan. He eivät sano ei kengät (kenjät) vaan ken-gät. Tuo η (äng) = ng on suomen kielen ainoa poikkeus.

Mene tsuhna kotias!

Usein, kun lähden Venäjältä, sanon, että palaan, jos rajalla ei sanota: ”Mene tsuhna kotias!” Olen aina ajatellut, että näin voisi käydä Venäjän puolella rajaa. Mutta toukokuussa niin kävi Suomen rajalla.

Rajavartija kysyi, missä on uusi passini. Sanoin, että ei siitä ole iloa, kun viisumi on tuossa viime vuonna tehdyssä passissa.

Rajavartija ilmoitti, että passini on mitätöity. Asiaa selviteltiin, mutta lopputulos oli, että passi ei kelpaa.

Rajavartija totesi: ”Onhan noista tietokoneista hyötyä, mutta ongelmiaakin. Me emme mitätöi passiasi, vaikka lain mukaan niin pitäisi tehdä. Yritä saada passi Helsingissä taas toimimaan.” Jos passin nurkasta olisi leikattu pala – kuten laki oikeastaan olisi vaatinut – sitten passista ei enää olisi ollut mihinkään.

Ville Melanen tuli kyydissäni rajalle ja oli tarkoitus jatkaa yhdessä kohti Kelttoa. Ville jäi odottelemaan ”uutta kyytiä” ja minä lähdin takaisin Helsinkiin.

Soitin matkalta matkatoimistoon ja he sanoivat, että viisumi voidaan siirtää uuteen passiin ja saisin sen perjantaiksi eli ehtisin Puškiniin jumalanpalvelusta toimittamaan. Maksaa tietysti pitäisi, käytännössä sama summa kuin uudesta viisumista.

Torstaiamuna menin Pasilan poliisitalolle ja selitin tilanteen: ”Minulla on Venäjän takia ollut yli 20 vuotta kaksi passia ja nytkin tarvitsen molemmat!” Tietysti sanottiin, että vika on minun, minun olisi pitänyt laittaa merkintä, että vanha passia ei saa mitätöidä. Mutta en voinut sellaista laittaa, kun minun toinen vanha passini piti mitätöidä. Lopulta luvattiin peruuttaa mitätöinti ja lähdin ajamaan kohti rajaa. Vähän ennen rajalle saapumista sain tekstiviestin, että passi taas toimii.

Lopulta vika oli minun. Aina aikaisemmin olen käynyt poliisitalossa uusimassa passini. Mutta kun viimeksi kävin vajaa vuosi sitten, virkailija sanoi, että kyllä asia onnistuu internetissäkin. No, onnistui, miten onnistui.

Esinainen ihmetteli, mistä minä olin tuollaisen tiedon saanut. ”Aina pitää tulla paikan päälle, jos on kaksi passia!” Sanoin, että minulle oli annettu väärää tietoa. Laiskuus kostautui.

Jokapäiväinen yllätys

Eräs suomalainen liikemies muutti Moskovasta Prahaan. Pian hän lähetti ystävälleen Pietariin viestin: ”Täällä on tylsää, täältä puuttuu jokapäiväinen yllätys!”

Yksityisarmeija Wagnerin päivän kestänyt kapina juhannuksen aikaan on muistutus siitä, että Venäjällä voi tapahtua yllätyksiä. En ole nähnyt, että kukaan ”asiantuntijoista” olisi ennustanut, että Wagner nousee kapinaan ylintä sotilasjohtoa vastaan.

Olen jo kauan sitten alkanut suhtautua tietyllä epäluulolla erilaisia ennustuksia kohtaan. Viime aikoina on taas alettu puhua Venäjän valtion hajoamisesta. Mutta on hyvä muistaa, että valtaosassa Venäjän ”osavaltioita” venäläiset ovat enemmistönä. Esimerkiksi Karjalan tasavallassa karjalaisia ja suomalaisia on vain 8 %. Eivät he ryhdy itsenäistymistaisteluun.

Vaikuttaa siltä, että tilanne on rauhallinen, Moskovastakin poistettiin maanantaina kaikki rajoitukset. Kun kyselin tutuilta, niin vastaus oli, että Pietarissa ja sen ympäristössä elämä jatkuu entiseen malliin.

Verorahojen väärinkäyttöä

Kun palasin 25.6. Lahdesta Helsinkiin, kuuntelin autoradiosta ykköskanavalta kello 15 alkanutta ”Horisontti”-ohjelmaa.

Aiheena oli noituus.

Toimittajat ja haastateltavat puhuivat asiasta hyvin myönteiseen sävyyn. Kirkko sai kritiikkiä siitä, että se ei ole ymmärtänyt noituuden hyviä puolia.

Piti katsoa internetistä, onko todella kysymys kirkon tuottamasta ohjelmasta. Kyllä on. Ilmeisesti ohjelman voi edelleen kuunnella internetissä tai kirkon sivuilta.

En pystynyt – enkä halunnut – kuunnella koko ohjelmaa.

Tämänkö takia minä maksan kirkollisveroa?

Jos toimittajat olisivat halunneet tuoda edes vähän kielteistä näkökulmaa asiaan, he olisivat voineet haastatella lähetystyöntekijöitä, jotka joutuvat kohtaamaan noituuden ja mustan magian ongelmat omassa työssään.

Ohjelmassa haastateltu noita ”Kuparikettu” teki ehkä uuden ennätyksen niinkuttelussa: välillä joka toinen sana oli niinku.

Lisäongelmia rajalla

Kun passi taas toimi, lähdin Venäjälle.

Suomen raja meni tällä kerralla ongelmitta.

Venäjän rajalla oli vain muutama auto. Passijonossani edellä oli aviopari, jolla oli Suomen rekisterissä oleva pakettiauto. Kysyin, mistä he olivat tulossa. ”Suomen rajalta. Eivät päästäneet yli.” Heillä oli kirjallinen selvitys Suomen rajalta. Kysyin, mihin he olivat menossa. ”Tanskaan.” Mutta he asuivat Puolassa.

Kysyin, mitä nyt. ”Norjaan.”

Norja on helpoin tapa päästä EU:hun, Norja hyväksyy Schengen-viisumit. Ja Norjasta on raja auki Suomeen ja Ruotsiin. Sitä myös käytetään!

Eli heille tuli yli 2000 kilometriä lisää ajamista, että he pääsevät Tanskaan.

Sanoin Suomen rajalla, että en ymmärrä Suomen politiikkaa. Jos Ranska, Espanja ja Italia kirjoittavat Schengen-viisumeita, miksi ne eivät kelpaa Suomelle. ”No, he ovat varmaan tehneet jotain rikollista...” Sanoin, että epäilen vahvasti.

Edessäni oli auto Norjan kilvissä, mutta kuljettaja oli venäläinen. Hänellä meni pitkä aika ja lopulta hän pääsi pois tullialueelta. Mutta matka katkesi rajapuomille – hänet käännytettiin takaisin.

Kameroitakaan ei enää valmisteta

Olimme Riitan kanssa lyhyellä lomalla Lontoossa Juhannuksen aikaan.

Kamerassani on jo jonkin aikaa ollut kummallinen valkoinen alue. Niinpä päätin käydä Lontoossa kuuluisalla ”elektroniikkakadulla” Tottenham Court Roadilla, josta olin kamerani ostanut.

Mutta suuri osa elektroniikkaliikkeistä oli kadonnut. Yhdessä vielä myytiin kameroita, mutta halvin malli on reilut 700 euroa ja aivan liian iso minun tarpeisiini.

Sama tilanne oli lentokentällä, siellä halvin kamera maksoi noin 500 euroa.

Tarvitsen pienen kameran, ”pokkarin”, joka kulkee helposti mukana. Valokuvauskohteet tulevat useimmin yllättäen eteen. Puhelimen kameraa en halua käyttää.

Onneksi Suomi on takapajuinen maa ja Helsingissä vielä voi ostaa vanhanaikaisia kameroita. Ostin hieman kalliimman kameran, joka kestää pudotuksen reilun kahden metrin korkeudesta. Ikävä kyllä se ei ole taskuun sopivaa kokoa – ellei ole tosi iso pompan tasku – mutta ei mikään hieno järjestelmäkamera.

Pieniä ”pökkareita” ei enää taida valmistaa kukaan.

Alttaritaulu, osa 2

Vladimir Batuhtin oli pyytänyt jotain asiantuntijaa katsomaan Narvan kirkon alttaritaulua. Hän sanoi, että lakkauksessa on reikiä.

Tutkin opiskelijan – joka toimii Narvassa katekeettana ja avustaa jumalanpalveluksissa – kanssa tilannetta. Todellakin lakassa oli syöpymiä. Mutta ne eivät olleet tulleet puhdistuksesta (=vedestä), vaan kalkista, jota oli roiskunut taulun päälle. Ilmeisesti jossain vaiheessa oli tehty remonttia, ehkä maalattu seinää tai kattoa ja roiskittu kalkkimaalia alttaritaulun päälle.

En ryhtynyt paikkaamaan lakkausta – lieneekö vesi- vai liuotepohjaista lakkaa jne. – tuskinpa noilla pienillä vioilla on mitään merkitystä.

Kovat Viron pojat

Narvassa käydessäni – piti viedä printteri huoltoon – näin, kuinka poistettujen neuvostoajan muistomerkkien paikoilla oli kynttilöitä ja kukkia ja iltaisin myös ihmisiä.

Saatiin siis päinvastainen tulos, kuin mitä toivottiin: ennen nuo muistomerkit olivat yleensä tyhjiä, nyt niillä muistellaan, kuinka ikävästi Viron valtio kohteli ”meitä venäläisiä” – Narvan asukkaista yli 90 % on venäläisiä.

Lisäksi on erikoista, että aina, kun lähden Tallinnasta ajamaan kohti Narvaa, tien vieressä olevalla tavararahapihalla on venäläisiä öljy- tai hiilivaunuja. Kun Suomi sulki rajan rautatiet, venäläiset vaunut katosivat. Mutta taitaa olla ”Mooses on Mooses, bisnes on bisnes”.

Viron-Venäjän-rajaa on nyt hyvin hidas, jos kulkee autolla. Varsinkin Virosta Venäjälle.

Kun palasin lauantai-iltana Venäjälle, Venäjän rajalla meni 6 tuntia 45 minuuttia. Aluksi ajoin oikeanpuoleiseen jonoon, mutta pian rajavartija tuli ja sanoi, että kannattaa siirtyä vasemmanpuoleisimpaan jonoon. Tuo oikeanpuoleinen jono oli ukrainalaisille autoille. ”Tässä sinulla menee todella kauan!”

Katsoin kellosta ja tunnissa meni 2-3 autoa – lisäksi tietysti venäläiset autot, jotka ohittivat jonot – niiden ei tarvitse tehdä yhtä paljon byrokratiaa kuin muiden.

Tullikopilla vieressäni oli ukrainalaisen auton kuljettaja. ”Tämä valtakirja ei ole oikein!” ”Millainen sitten pitäisi tehdä?” ja keskustelu jatkui ja jatkui...

Tunnustan, että minäkin venäläisenä tullivirkailijana mieltäisin, miksi joku ukrainalainen haluaa mennä Virosta Venäjälle. Kulkijat näkyivät olevan lähes kokonaan keski-ikäisiä miehiä, lapsia ja naisia ei joukossa juuri näkynyt. Moni oli liikkeellä pakettiautolla tai pikkubussilla.

Mieleeni tuli kaksi selitystä: he ovat menossa hakemaan Pietarista sinne tulleita ukrainalaisia tai he ovat tulleet rajalle Ukrainasta Puolan, Liettuan, Latvian ja Viron kautta ja menevät ”kotiin”. Mutta miksi vain miehiä?

Kun seuraavalla viikolla menin Venäjältä Viroon, rajalla meni reilu tunti, vaikka siellä ei ollut kuin kaksi autoa ja moottoripyörä ennen minua.

Pian tuli bussi, joiden nykyään pitää mennä röntgentarkastukseen. Tullivirkailija ei tehnyt mitään, ennen kuin bussi oli käsitelty loppuun eli odotusta tuli puolisen tuntia.

Perässäni oli venäläinen mies, jolla oli Latviaan rekisteröity auto. Näin, että hän oli vakituinen kulkija – hänellä oli tulliselvitys, jolla rajan voi ylittää useamman kerran.

Kun kerroin hänelle, että mennessä Venäjälle minulla meni melkein 7 tuntia, hän totesi: ”Se oli nopeaa, yleensä menee 12 tuntia. Ja eteläisemmällä Pskovin rajalla menee toista vuorokautta:”

Narvassa rajan voi ylittää myös kävellen. Jatkossa yritän tehdä niin.

Kolminaisuudenpäivä yhtä aikaa

Jos ortodoksikirkon pääsiäinen on viikkoa myöhemmin kuin lännen kirkossa, silloin Kolminaisuudenpäivä sattuu samaan sunnuntaihin.

Idän kirkossa helluntai ja Kolminaisuudenpäivä on sama päivä. Lännen kirkossa päätettiin vuonna 1334, että Kolminaisuudenpäivää vietetään helluntaita seuraavana sunnuntaina – idän kirkko on siis alkuperäisemmän aikataulun kannalla.

Ortodoksikirkossa seuraava maanantai on Pyhän Hengen päivä ja edellinen sunnuntai on ”vanhempien päivä”, jolloin käydään paljon haudoilla, kuten helluntainakin.

Evankeliumijuhla 2023

Tänä vuonna valtakunnallista evankeliumijuhlaa vietetään 30.6-2.7. Keski-Pohjanmaalla, Toholammilla.

Juhlan tunnus on ”Niin alkoi iloinen juhla”, joka nousee Jeesuksen tuhlaajapoikavertauksessa – oikeammin isä ja kaksi poikaa – joka oli viime sunnuntain saarnateksti.

Olen viime aikoina nähnyt monta kertaa unta, että olen järjestelemässä evankeliumijuhlaa – kymmenkunta vuotta se kuului työtehtäviini.

Tänä vuonna en ole juhlilla, koska 2.7. minulla on suomenkielinen jumalanpalvelus Puškinissa.

Lisätietoja löydät www.evankeliumijuhla.fi

Huumori on välttämätöntä

The Moscow Times -lehdessä eräs amerikkalainen venäjätulkki kirjoittaa venäjän kielestä.

Vähän aikaa sitten hän kirjoitti sanoista, jotka kuulostavat samoilta, mutta joiden merkitys on aivan erilainen.

Yksi - jopa vähän vaarallinen – sana on englannin insult, joka tarkoittaa loukkausta.

Venäjässä sana tarkoittaa aivohalvausta eli aivoverenvuotoa. Monta kertaa olen kuullut, kuinka joku sai insultin – ei siis loukkausta vaan aivoverenvuodon. Myös inkeriläiset puhuvat insultista.

Venäläisiä – ja englantilaisia – erikoisuuksia

Olimme Riitan kanssa juhannuksen aikaan lyhyellä käynnillä Lontoossa.

Kun kävin kaupassa, kaupan kassa antoi vaihtorahat ja sanoi: ”Ole hyvä rakkaani!” Dear ja darling ovat paljon yleisempää kuin suomen rakas, rakkaani. Mainos voi alkaa: ”Rakas asiakas...”

Suomessa sanoisimme ”Hyvä asiakas...”

Venäjässä on vähän samantapainen tyyli kuin englannissa. Lisäksi sama sana tarkoittaa sekä rakasta ja kallista. Eli voisi olla yhtä hyvin rakas tai kallis asiakas.

Venäjällä ihmisiä pitäisi kutsua etu- ja isännimellä: Vladimir Mihailovits, Irina Sergejevna jne. Minulla se on vaikeaa, kun en tiedä ihmisten isännimiä.

Islannissahan ei ole edes sukunimeä, vaan toinen nimi on isän tai äidin nimi, Sigdursdottir jne.

Ehkä Venäjällä ”Rakas Pasi” johtuu siitä, että isännimeni ei ole tiedossa

Eräs Inkerin kirkon pastori aloittaa saarnansa usein ”Rakkaat...” Minä aloitan – jos en mene suoraan asiaan – ”Sisaret ja veljet Kristuksessa...”

Hatsinan diakoniatyöntekijä usein antaa pusun vanhuksille.

Kerrotaan, että silloinen pääministeri Kalevi Sorsa harjoitteli virkamiehen kanssa, kuinka hän saa estetty Palestiinan johtaja Jasser Arafatia pussaamasta. Ratkaisu oli pitävä kättely, jolla estettiin liiallinen läheisyys.

Berliinin muurissa oli aikanaan kuva Brezhnevin ja Honeckerin suudelmasta – ihan suu suulle. Kuvia löytyy internetistä, kun laittaa haun ehdoksi ”Brezhnev ja Honecker”.

Tavaraa kaivataan

Toiveita ei nyt ole.

Pieni opetuksen sana

”Sinun turvasi on ikiaikojen Jumala, sinua kannattavat ikuiset käsivarret.” (5 Moos 33:27)

Moni kyselee, eikö Venäjällä ole vaarallista. Pietarin alueella ei elämä paljon poikkea Suomesta. Toki yllättäviäkin muutoksia voi tapahtua. Mutta valtiojohdon päämäärä on pitää suuret kaupungit, erityisesti Moskova ja Pietari rauhallisina.

Kristittyinä meidän pitää muistaa, että elämämme on Jumalan kädessä ja meidän todellinen turvamme on ikaikojen Jumala. Niin rauhallisina kuin rauhattomina aikoina.

Kiitos- ja rukousaiheita

- Kesän järjestelyt seurakunnissa. Suurimmassa osassa Inkerin kirkon seurakuntia on vain yksi pastori. Lomakin pitäisi pystyä pitämään, mutta mistä loman ajaksi pastori.
- Ukrainan tilanteen rauhoittumista
- Rajan pysymistä avoimena.
- Vainotut kristityt eri puolilla maailmaa
- Hyvää kesälomaa – pidän sen useammassa jaksossa, koska joka kuun alussa on suomenkieliset jumalanpalvelukset Puškinissa ja Skuoritsassa.
- Sopivasti sadetta ja aurinkoa. Monelle inkeriläiselle oman maan sato on tärkeä – minäkin saan nauttia kurkuista ja erilaisista hilloista jne.
- Internetin käyttö Inkerin kirkon tukemisessa

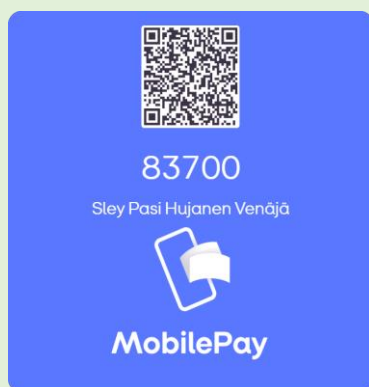
Tämän renkaan yhdyshenkilönä toimii Pasi Hujanen. Hänelle tulee ilmoittaa osoitteenmuutokset jne. Mikäli ystäväsi/tuttavasi/naapurisi haluaa renkaan jäseneksi, ilmoitathan siitä Pasi Hujaselle, Sley, PL 184, 00181 Helsinki tai pasi.hujanen@sley.fi

Lähetyskannatus Pasi Hujasen työn tukemiseksi

Sleyn tilille IBAN: FI13 8000 1500 7791 95 BIC:DABAFIHH

- henkilökohtaisella viitenumrollasi, jolloin kannatus näkyy automaattisesti myös kotiseurakuntasi lähetyskannatuksena. Henkilökohtaisen viitenumeron saat Sleystä Anna Poukalta puh. 09 251 390 tai anna.poukka@sley.fi
- tai kirjoittamalla viestikenttään Pasi Hujasen rengas + oma kotiseurakuntasi
- tai Pasi Hujasen renkaan yleisviitenumrolla 10078 89200 30001 01518

Internetissä: www.taivaallinenlahja.fi/pasi-hujanen

Mikäli haluat avustaa diakoniatyötä Inkerin kirkossa, käytä tiliä:

- IBAN: FI13 8000 1500 7791 95
- viite 10078 89200 30010 04517
- **Käytä viitettä, se takaa, että raha menee oikeaan kohteeseen, lisäksi se vähentää työtä ja kuluja Sleyn keskustoimistolla.**

Poliisihallituksen 10.9.2021 myöntämän rahankeräysluvan RA/2021/1127 mukaisesti Suomen Luterilainen Evankeliumiyhdistys ry voi kerätä varoja toistaiseksi koko Suomen alueella Ahvenanmaata lukuun ottamatta. Kerätyt varat käytetään vuoden kuluessa keräyksestä.